

UREDBA (EU) br. 660/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 15. svibnja 2014.
o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 o pošiljkama otpada

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Radi zaštite okoliša, Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuju se zahtjevi za pošiljke otpada unutar Unije te između država članica i trećih zemalja. Međutim, utvrđena su odstupanja i nedostaci u provedbi i inspekcijskim nadzorima koje provode tijela uključena u inspekcijske nadzore u državama članicama.
- (2) Potrebno je odgovarajuće planiranje inspekcijskih nadzora pošiljaka otpada kako bi se uspostavio kapacitet potreban za inspekcijske nadzore te učinkovito spriječio nezakonite pošiljke. Odredbe o provedbi i inspekcijskim nadzorima utvrđene u članku 50. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 stoga bi trebalo ojačati kako bi se osiguralo redovito i dosljedno planiranje takvih inspekcijskih nadzora. Za inspekcijske nadzore koji se provode u skladu s tim odredbama trebalo bi uspostaviti planove inspekcijskog nadzora. Planovi inspekcijskog nadzora trebali bi se temeljiti na procjeni rizika i uključivati niz ključnih elemenata, to jest ciljeve, prioritete, obuhvaćeno geografsko područje, informacije o planiranim inspekcijskim nadzorima, zadaće dodijeljene tijelima uključenima u inspekcijske nadzore, dogovore o suradnji između tih tijela koja su uključena u inspekcijske nadzore u državi članici, u različitim državama članicama, kao i, prema potrebi, između tih tijela u državama članicama i u trećim zemljama te informacije o osposobljavanju inspektora kao i o ljudskim, financijskim i ostalim resursima za provedbu dotičnog plana inspekcijskog nadzora.
- (3) Planovi inspekcijskog nadzora mogu biti izrađeni ili zasebno ili kao jasno definirani dio drugih planova.
- (4) S obzirom na to da su planovi inspekcijskog nadzora obuhvaćeni Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, na takve planove primjenjuju se odredbe te direktive, uključujući, kada je primjenjivo, izuzeća iz njezina članka 4.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 17. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

- (5) Ishod inspekcijskih nadzora i poduzete mjere, uključujući izrečene sankcije, trebalo bi staviti na raspolaganje javnosti, uključujući elektronički putem interneta.
- (6) Diljem Unije postoje različita pravila u pogledu ovlasti i mogućnosti da tijela uključena u inspekcijske nadzore u državama članicama zahtijevaju dokaze radi utvrđivanja zakonitosti pošiljaka. Takvi bi se dokazi mogli odnositi, *inter alia*, na pitanje je li tvar ili predmet otpad u smislu Uredbe (EZ) br. 1013/2006, je li otpad ispravno klasificiran i hoće li se otpad poslati u postrojenja prihvatljiva za okoliš u skladu s člankom 49. te Uredbe. Člankom 50. Uredbe (EZ) br. 1013/2006 trebalo bi stoga predvidjeti mogućnost da tijela uključena u inspekcijske nadzore u državama članicama zahtijevaju takve dokaze. Takvi dokazi mogu se zahtijevati na temelju općih odredbi ili za svaki slučaj posebno. Kada takvi dokazi nisu dostupni ili se smatraju nedostatnima, prijevoz dotične tvari ili predmeta ili dotična pošiljka otpada trebali bi se smatrati nezakonitom pošiljkom i s njima bi trebalo postupati u skladu s odgovarajućim odredbama Uredbe (EZ) br. 1013/2006.
- (7) Nezakonite pošiljke otpada učestalo proizlaze iz nekontroliranog skupljanja, sortiranja i skladištenja. Sustavno provođenje inspekcijskih nadzora pošiljaka otpada trebalo bi stoga doprinijeti utvrđivanju i rješavanju tih nekontroliranih aktivnosti, time promičući primjenu Uredbe (EZ) br. 1013/2006.
- (8) Kako bi se omogućilo dovoljno vremena državama članicama za pripremu primjene potrebnih mjera iz članka 50. Uredbe (EZ) br. 1013/2006, kako je izmijenjena ovom Uredbom, primjereno je da prvi planovi inspekcijskog nadzora budu usvojeni do 1. siječnja 2017.
- (9) Kao posljedica stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, ovlast koja je dodijeljena Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 trebala bi biti usklađena s člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).
- (10) Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom određenih elemenata Uredbe (EZ) br. 1013/2006 koji nisu ključni. Posebno je važno da Komisija tijekom svojega pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (11) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Uredbe (EZ) br. 1013/2006, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (12) Uredbu (EZ) br. 1013/2006 stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1013/2006 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. dodaju se sljedeće točke:

„7.a „ponovna uporaba” ima značenje utvrđeno u članku 3. stavku 13. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*).

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

35.a „inspekcijski nadzor” znači djelovanja koja poduzimaju uključena tijela kako bi se provjerilo jesu li ustanova, poduzeće, posrednik, trgovac, pošiljka otpada ili s time povezana uporaba ili odlaganje u skladu s relevantnim zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi.

(*) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).”

2. U članku 26. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Podložno sporazumu relevantnih nadležnih tijela i podnositelja obavijesti, informacije i dokumente koji se navode u stavku 1. moguće je podnijeti i razmijeniti elektroničkom razmjenom podataka s elektroničkim potpisom ili elektroničkom ovjerom vjerodostojnosti u skladu s Direktivom 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), ili usporedivim sustavom elektroničke ovjere vjerodostojnosti koji osigurava istu razinu sigurnosti.

S ciljem olakšavanja provedbe prvog podstavka, Komisija, gdje je to moguće, donosi provedbene akte o uspostavi tehničkih i organizacijskih zahtjeva za praktičnu provedbu elektroničke razmjene podataka za potrebe podnošenja dokumenata i dostavljanja informacija. Komisija uzima u obzir sve relevantne međunarodne norme i osigurava da su ti zahtjevi u skladu s Direktivom 1999/93/EZ ili da pružaju razinu sigurnosti barem jednaku onoj predviđenoj tom direktivom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59.a stavka 2.

(*) Direktiva 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (SL L 13, 19.1.2000., str. 12.).”

3. Članak 50. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice mjerama za provedbu ove Uredbe osiguravaju, *inter alia*, inspekcijske nadzore ustanova, poduzeća, posrednika i trgovaca u skladu s člankom 34. Direktive 2008/98/EZ te inspekcijske nadzore pošiljaka otpada i povezane uporabe ili odlaganja.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice do 1. siječnja 2017. osiguravaju da se za njihovo cijelo geografsko područje uspostavi jedan ili više planova, ili zasebno ili kao jasno definirani dio drugih planova, za inspekcijske nadzore koji se provode u skladu sa stavkom 2. („plan inspekcijskog nadzora”). Planovi inspekcijskog nadzora temelje se na procjeni rizika koja pokriva posebne tokove otpada i izvore nezakonitih pošiljaka te uzimajući u obzir, ako su dostupni i gdje je to primjereno, podatke iz obavještajnih izvora kao što su podaci o policijskim i carinskim istragama i analize kriminalnih aktivnosti. Ta procjena rizika ima za cilj, *inter alia*, utvrditi minimalni broj potrebnih inspekcijskih nadzora, uključujući fizičke preglede ustanova, poduzeća, posrednika i trgovaca, pošiljaka otpada ili s time povezane uporabe ili odlaganja. Plan inspekcijskog nadzora uključuje sljedeće elemente:

(a) ciljeve i prioritete inspekcijskih nadzora, uključujući opis kako su ti prioriteti utvrđeni;

(b) geografsko područje koje pokriva taj plan inspekcijskog nadzora;

(c) okvirne informacije o planiranim inspekcijskim nadzorima, uključujući o fizičkim pregledima;

- (d) zadaće dodijeljene svakom tijelu uključenom u inspekcijske nadzore;
- (e) dogovore za suradnju između tijela uključenih u inspekcijskim nadzorima;
- (f) informacije o osposobljavanju inspektora o pitanjima u vezi s inspekcijskim nadzorima; i
- (g) informacije o ljudskim, financijskim i drugim resursima za provedbu tog plana inspekcijskog nadzora.

Plan inspekcijskog nadzora preispituje se najmanje jedanput svake tri godine te se prema potrebi ažurira. Tim se preispitivanjem ocjenjuje u kojoj su mjeri provedeni ciljevi i ostali elementi tog plana inspekcijskog nadzora.”;

- (c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Inspekcijski nadzori pošiljaka mogu se poduzimati posebno:

- (a) na mjestu nastanka, s proizvođačem, posjednikom ili podnositeljem obavijesti;
- (b) na mjestu odredišta, uključujući privremenu i neprivremenu oporabu i odlaganje, s primateljem ili postrojenjem;
- (c) na granicama Unije; i/ili
- (d) tijekom otpreme unutar Unije.”;

- (d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Inspekcijski nadzori pošiljaka uključuju provjeru dokumenata, potvrdu identiteta i, prema potrebi, fizički pregled otpada.”;

- (e) umeću se sljedeći stavci:

„4.a Kako bi se provjerilo da tvar ili predmet koji se prevozi cestom, željeznicom, zrakom, morem ili unutarnjim plovnim putem nije otpad, tijela uključena u inspekcijske nadzore mogu, ne dovodeći u pitanje Direktivu 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), zahtijevati od fizičke ili pravne osobe koja posjeduje dotičnu tvar ili predmet, ili koja organizira njegov prijevoz, da podnese dokumentirane dokaze:

- (a) o podrijetlu i odredištu dotične tvari ili predmeta; i
- (b) da nije otpad, uključujući, prema potrebi, dokaze o funkcionalnosti.

Za potrebe prvog podstavka također se provjerava zaštita dotične tvari ili predmeta od oštećenja tijekom prijevoza, utovara ili istovara, kao što su prikladno pakiranje i prikladno slaganje.

4.b Tijela uključena u inspekcijske nadzore mogu zaključiti da je dotična tvar ili predmet otpad kada:

- dokazi navedeni u stavku 4.a ili koji se zahtijevaju u skladu s drugim zakonodavstvom Unije kako bi se provjerilo da tvar ili predmet nije otpad nisu podneseni u roku koji ona odrede,
- dokaze i informacije koji su im dostupni smatraju nedostatnima za donošenje zaključka, ili zaštitu protiv oštećenja iz stavka 4.a drugog podstavka smatraju nedostatnom.

U takvim okolnostima prijevoz dotične tvari ili predmeta ili dotična pošiljka otpada smatra se nezakonitom pošiljkom. Slijedom toga s njom se postupa u skladu s člancima 24. i 25. te tijela uključena u inspekcijske nadzore o tome bez odgode obavješćuju nadležno tijelo zemlje u kojoj je proveden dotični inspekcijski nadzor.

4.c Kako bi se provjerilo je li pošiljka otpada u skladu s ovom Uredbom, tijela uključena u inspekcijske nadzore mogu od podnositelja obavijesti, osobe koja organizira otpremu, posjednika, prijevoznika, primatelja i postrojenja koje prima otpad zahtijevati da im podnesu relevantne dokumentirane dokaze u roku koji ona odrede.

Kako bi se provjerilo je li pošiljka otpada koja podliježe općim zahtjevima o dostavi informacija iz članka 18. namijenjena postupcima uporabe koji su u skladu s člankom 49., tijela uključena u inspekcijske nadzore mogu zahtijevati od osobe koja organizira otpremu da podnese relevantne dokumentirane dokaze, koje dostavlja postrojenje za privremenu i neprivremenu uporabu i koje, prema potrebi, odobrava nadležno tijelo odredišta.

4.d Kada dokazi iz stavka 4.c nisu podneseni tijelima uključenima u inspekcijske nadzore u roku koji su odredila ta tijela, ili ona te dokaze i informacije koji su im dostupni smatraju nedostatnima za donošenje zaključka, dotična pošiljka smatra se nezakonitom pošiljkom. Slijedom toga s njom se postupa u skladu s člancima 24. i 25. te tijela uključena u inspekcijske nadzore o tome bez odgode obavješćuju nadležno tijelo zemlje u kojoj je proveden dotični inspekcijski nadzor.

4.e Komisija do 18. srpnja 2015., putem provedbenih akata, donosi preliminarnu korelacijsku tablicu između oznaka kombinirane nomenklature, predviđenih u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 (**), i unosa otpada navedenih u prilogima III., III.A, III.B, IV., IV.A i V. ovoj Uredbi. Komisija redovito ažurira tu korelacijsku tablicu kako bi se njome odrazile izmjene te nomenklature i tih unosa navedenih u tim prilogima te kako bi se uključile sve nove oznake nomenklature Harmoniziranog sustava povezane s otpadom koje Svjetska carinska organizacija može donijeti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59.a stavka 2.

(*) Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).

(**) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).;

(f) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice, bilateralno i multilateralno, međusobno surađuju kako bi olakšale sprečavanje i otkrivanje nezakonitih pošiljaka. One razmjenjuju relevantne informacije o pošiljkama otpada, tokovima otpada, operativima i postrojenjima te iskustva i znanje o provedbenim mjerama, uključujući procjenu rizika provedenu u skladu sa stavkom 2.a ovog članka, unutar uspostavljenih struktura, posebno u okviru mreže korespondenata imenovanih u skladu s člankom 54.”

4. U članku 51. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Prije kraja svake kalendarske godine, države članice također sastavljaju izvješće za prethodnu godinu na temelju dodatnog upitnika za izvješćivanje u Prilogu IX. i dostavljaju ga Komisiji. Unutar mjesec dana od slanja tog izvješća Komisiji, države članice također stavljaju na raspolaganje javnosti odjeljak tog izvješća koji se odnosi na članak 24. i članak 50. stavke 1., 2. i 2.a, uključujući tablicu 5. Priloga IX., ujedno i elektronički putem interneta, zajedno sa svim objašnjenjima koja države članice smatraju primjerenima. Komisija sastavlja popis hiperpoveznica država članica iz odjeljka koji se odnosi na članak 50. stavke 2. i 2.a u Prilogu IX. te ih objavljuje na svojoj internetskoj stranici.”

5. Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

Izmjena prilogâ

1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58.a radi izmjene sljedećega:

- (a) prilogâ I.A, I.B, I.C, II., III., III.A, III.B, IV., V., VI. i VII. kako bi se u obzir uzele izmjene dogovorene u okviru Bazelske konvencije i Odluke OECD-a;
- (b) Priloga V. kako bi se odrazile dogovorene izmjene u popisu otpada usvojene u skladu s člankom 7. Direktive 2008/98/EZ;
- (c) Priloga VIII. kako bi se odrazile odluke donesene u okviru relevantnih međunarodnih konvencija i sporazuma.”

6. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 58.a

Izvršavanje ovlasti

- 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
- 2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 58. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 17. srpnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
- 3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 58. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
- 4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
- 5. Delegirani akt donesen na temelju članka 58. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja toga akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka toga roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”

7. Članak 59. briše se.

8. Članak 59.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.a

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.”

9. U članku 60. dodaje se sljedeći stavak:

„2.a Komisija do 31. prosinca 2020., uzimajući u obzir, *inter alia*, izvješća izrađena u skladu s člankom 51., provodi preispitivanje ove Uredbe i podnosi izvješće o rezultatima tog preispitivanja Europskom parlamentu i Vijeću te mu, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog. U tom preispitivanju Komisija posebno razmatra učinkovitost članka 50. stavka 2.a u suzbijanju nezakonitih pošiljaka, uzimajući u obzir okolišne, društvene i gospodarske aspekte.”

10. Prilog IX. mijenja se kako slijedi:

(a) odjeljak koji se odnosi na članak 50. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Sažete informacije o ishodu inspekcijskih nadzora provedenih u skladu s člankom 50. stavkom 2., uključujući:

- broj inspekcijskih nadzora, uključujući fizičke preglede, ustanova, poduzeća, posrednika i trgovaca, povezanih s pošiljkama otpada:
- broj inspekcijskih nadzora pošiljaka otpada, uključujući fizičke preglede:
- broj navodnih nezakonitosti u vezi s ustanovama, poduzećima, posrednicima i trgovcima povezanih s pošiljkama otpada:
- broj navodnih nezakonitih pošiljaka koje su potvrđene tim inspekcijskim nadzorima:

Dodatne primjedbe:”;

(b) umeće se sljedeći odjeljak koji se odnosi na članak 50. stavak 2.a:

„Članak 50. stavak 2.a

Informacije o planu (planovima) inspekcijskog nadzora

Broj planova inspekcijskog nadzora za cijelo geografsko područje:

Datum donošenja plana (planova) inspekcijskog nadzora i razdoblje koje je njima pokriveno:

Datum zadnjeg preispitivanja plana (planova) inspekcijskog nadzora:

Tijela uključena u inspekcijske nadzore i suradnja među tim tijelima:

Navesti osobe ili tijela kojima se mogu prijaviti problemi ili nepravilnosti.”;

(c) umeće se sljedeći odjeljak koji se odnosi na članak 50. stavke 2. i 2.a:

„Poveznici s informacijama koje države članice stavljaju na raspolaganje javnosti putem interneta, u skladu s člankom 51. stavkom 2., može se pristupiti elektronički.”;

11. U Prilogu IX., tablici 5., naslov zadnjeg stupca zamjenjuje se sljedećim:

„Poduzete mjere, uključujući izrečene sankcije”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2016.

Neovisno o drugom stavku, članak 1. točka 4. primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS